

על בטון חשוף

אמירה זיאן / 2016

על בטון חשוף אמירה זיאן

ללא כותרת 11 Untitled

גוף העבודות של האמנית אמירה זיאן המוצג בתערוכה אוצר בתוכו שיר פרידה וגעגוע עמוק וכואב, מאבק פנימי, התרסה והשלמה, כשהיא מרחפת בין עולמות של זיכרון ושכחה בין מסורת לקידמה בין משפחתיות לעצמאות אישית.

אמירה מביאה בצילומיה רעננות מחשבתית נועזת של פורצת דרך הכבולה בעבודות אל מה שהיא, אל מה שאולי הייתה רוצה להיות ואל מה שלא תוכל לעולם להיות.

בסדרת צילומים מוקפדים ומבוימים כשהיא נוכחת, נעלמת ומתעתעת בצופה מובילה אותנו אמירה אל עולמה הפנימי המסוכסך ובאופן מפתיע גם השלם. אוויר רוח ובטון מתערבבים ומתחרים ביניהם במפגש שנדמה אפשרי רק בעולמה.

דמות האב שהיתה המשפיעה והמשמעותית בחייה של אמירה נוכחת ועוברת כחוט השני בכל העבודות גם אם אינה נראית, כמו בעבודה בה מצולם פורטרט של נערה צעירה על רקע בטון.

הבטון כמטפורה על כל גווניו מופיע כמוטיב חוזר בצילומים ומעלה שאלות על קבוע וארעי, על הנוכח והנפקד.

מעבודות אלו עולה שאלה האם הבטון הוא רק שכבה דקה ולא יציבה של סנטימטרים בודדים או בטון מזוין הבנוי כיסוד יציב.

בעבודה 'רעלה-פורטרט עצמי' הרעלה קפואה בחלל הזמן, כפסע מנגיעה בקרקע. הרצון להשתחרר ממוסכמות העבר לא מגיע לכדי מיצוי. ייחודה של העבודה נעוץ בדיוק במקום הזה בין שמים לארץ, השאיפה לשחרור נשאת במקום בו הוקפאה.

בעבודה 'פייטה קטנה' האמנית מצולמת מאחורי וילון, מוצללת כמו הפרחים והאגרטל מלפנים, בתעתועי דמיון נוצר דימוי הפייטה האישית והקטנה של אמירה. בחשיכה משמאל ממוקם מסך טלוויזיה ממנו ניבט פרצוף גברי במבט מאיים כמו שומר שלא ייחצו גבולות. התמודדות עם השכול האישי והאבדן ניכרת בעבודה 'אל מול חלון', בה האמנית מצולמת כשהיא מכוסה בשמיכה עד לצווארה על מיטתו של אביה המנוח, פניה מטושטשות חסרות תווי הבעה, אל מול חלון מוצף באור.

הרצון והשאיפה לשחרור מכבלי עבר עובר באופן חד בעבודה 'הספר' בה מצולם ספר ועליו גוש בטון המטיל צל כבד.

כאישה ואמנית פורצת דרך בעולם פטריארכאלי, מצליחה אמירה לשלב בתוכה את העולמות ובמקום למרוד מחליטה להישאר בכפר וללמד אמנות. הרצון לשנות מבפנים גובר על הרצון והתשוקה לבעוט במוסכמות למרות המחיר האישי.

בעבודותיה של אמירה דמיון ומציאות, עבר, הווה ועתיד, מתערבבים זה בזה אך עדיין הסוד אינו גלוי, כמו ספרי הקודש של העדה הדרוזית אשר לעולם יישארו כמוסים לאלו שאינם בין המאמינים.

אמירה זיאן תושבת הכפר הדרוזי ירכא, זוכת פרס שפילמן לצילום ב-2009 ובוגרת תואר שני בהצטיינות במחלקה לאמנות באוניברסיטת חיפה ב-2012, מלמדת כיום אמנות לדור החדש בכפר.

בעבודותיה פותחת לנו צוהר אל עולם אשר לא מוכר לרובנו. למרות שרבים מאיתנו מכירים את העדה הדרוזית עדיין רב הנסתר על הגלוי.

אבשלום לוי / אוצר התערוכה

"On bare concrete"

Ameera Ziyani

The body of works by the artist Ameera Ziyani which is presented in this exhibit, holds within a farewell song, along with deep and painful longing, internal struggle, defiance and reconciliation, as she soars between worlds of memory and .forgetfulness, tradition and progress, family orientation and one's independence

In her photographs, Ameera brings a sense of bold, fresh way of thinking of someone who is chained to what she is now, .to what she might wish to be, and to what she could never be

In a series of meticulously staged photographs as she's present, vanishing and misleading the viewers at the same time, Ameera leads us into her inner world which is instigated and surprisingly at peace. Air, wind and concrete mix and .compete together in a rendezvous that seems to exist only in her world

The father figure which was influential and meaningful in Ameera's life, is also present in her works, even though it's .invisible. For example, like in the portrait of a young girl with the concrete background

Serving as a metaphor, we keep seeing different shades of concrete in Ameera's photographs, and it brings out questions .to whether it's just a thin, small, unstable layer, or actually a solid- built base of reinforced concrete

In her work "Veil: Self- portrait", the veil looks frozen in dimensions of space and time, almost touching the ground. The desire to break free from conventions of the past, isn't fulfilled. The uniqueness of this work lies within this spot between .heaven and earth. The desire to break free remains still and frozen, in that spot

In the work " Little Pieta' ", the artist is photographed behind a curtain, shadowed like the flowers and the vase from front. In the vapors, the image of the little, personal pieta' of Ameera, is created. To the left, dark side, there is a Television screen which shows a face of a man with a threatening look on his face, as if he's making sure that the borders are not .crossed

In the work "Against a window", the artist is photographed in a self- portrait as she lies down on her late father's bed, .facing the personal bereavement and loss

The desire and ambition to break free from the chains of the past passes sharply in her work "The Book", where shows .a book which is heavily covered and shaded by concrete

As a woman and a breaking through artist in a patriarchal world, Ameera succeeds in combining both worlds inside of her, and instead of rebelling, she decides to remain in her village and teach art. The desire to make a change from within, .overcomes the desire and passion to rebel against the conventions, despite the personal price she had to pay

In Ameera's works there are imagination and reality, past present and future, all mix together, yet the secret is not revealed yet. Just like the sacred books of the Druze community, which will forever be kept secret from those who are .non-believers

Ameera Ziyani lives in the Druze village "Yarka", Winner of the Shpilman prize for Excellence In photography 2009, and graduated in honors in her studies for her Master's in Arts from Haifa University in 2012. These days she teaches arts to .the new generation of students in her village

In her works, Ameera opens a window for us to the world that most of us aren't familiar with. Despite the fact that many .of us know the Druze community, a lot is shrouded in secrecy

.Avshalom Levi / Curator

'Little Pieta' פייטה קטנה'

'אל מול חלון' 'By the window'

ללא כותרת 3 Untitled

אמירה זיאן / 'על בטון חשוף'

פרידה / ליאל אלכסנדרה אדמון
מתוך הספר 'תבוא אחרת' / הוצאת "קשב" לשירה

בקר לח -

שאריות הדמעה הגדולה של ליל אמש
האיברים נפקחים לרוחב הנהר
והריקנות שרחשה בגופי
מתחלפת ברוח קלה

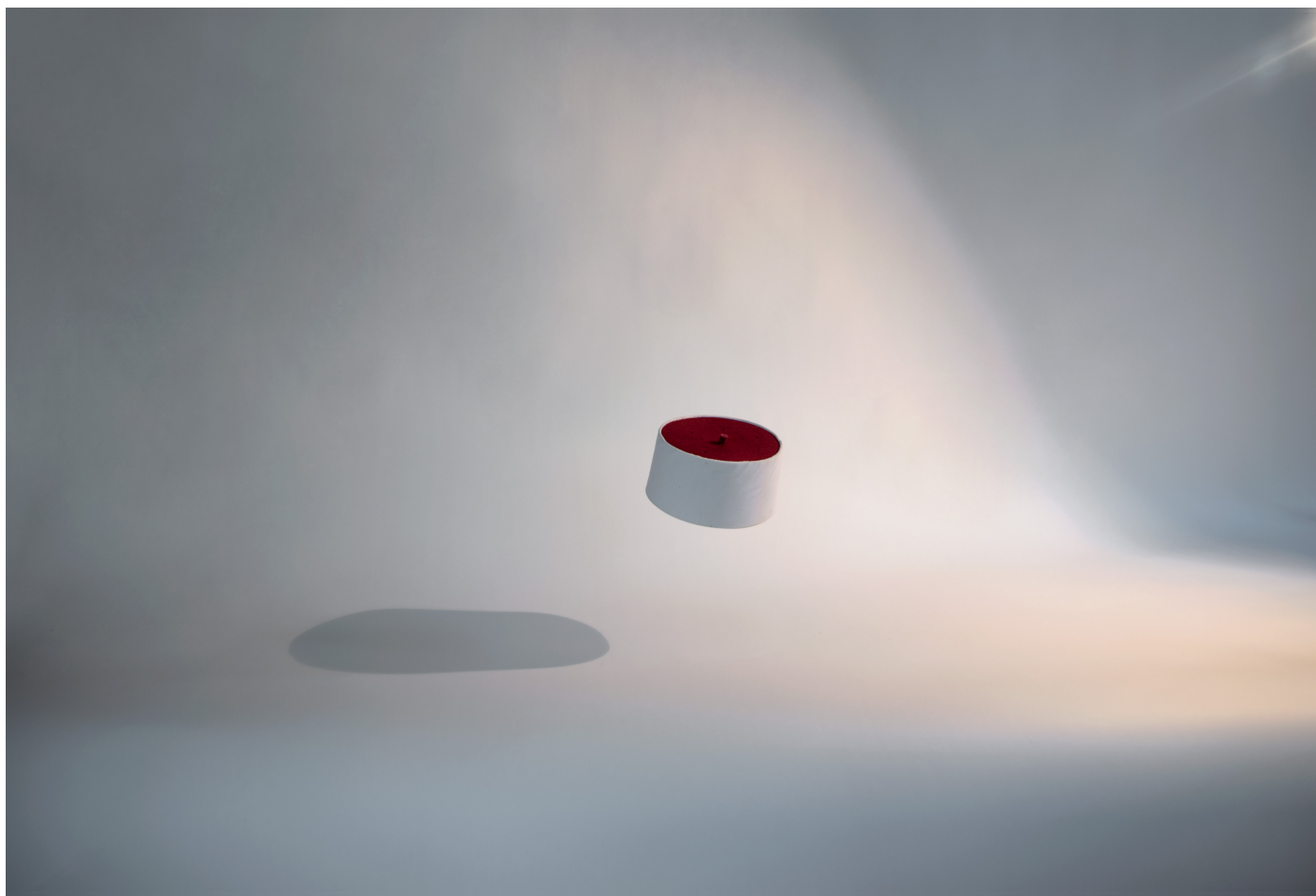
אני מעמיקה את נשימותי
כדי להפוך לחלק מהשקט הזה
ואין לי יותר צרך במראה כדי לראות פנים מוכרות.

ללא כותרת 9 Untitled

על בטון חשוף
אמירה זיאן / 2016

ללא כותרת 10 Untitled

תודות מיוחדות: דרורה דקל, גלריה לאמנות כברי special thanks : Drora Dekel , Cabri Gallery